

bragt. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte til de ærede Medlemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1913—14).

Da Ingen begjærede Ordet, jattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Lørdag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Bærnepligt.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

J. N. Hansen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rinestad) yttrede, da han indbragte Lovforslaget, at der var visse Ting, som man ikke skulde røre ved, og at der var visse Ting, som man var bedst tjent med at røre saalidt som muligt ved, hvorhos han meente, at Grunden til, at dette Lovforslag blev indbragt her, hørte til disse Tilfælde; men dette kan jeg slet ikke erkjende. Jeg mener, at Sagen slet ikke vilde lide ved, om man indlød sig paa at anføre disse Grunde, hvad jeg dog ikke skal gjøre, naar det ikke fra andre Sider bliver foranlediget, men denne Udtalelse af den ærede Ordfører kunde kaste et Skin over denne Sag, som det ikke vilde være rigtigt at lade henstaae uændset, og derfor har jeg fundet mig opfordret til at gjøre denne Bemærkning. — Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør lade denne Lov gaae videre, er for mit Bedkommende opkastet, idet jeg har lagt Mærke til, hvorledes den høitagtede Justitsminister udtalte sig, da Sagen forleden Dag var her

til eneste Behandling. Den høitagtede Justitsminister yttrede nemlig da, at han ansaae denne Lovs Udkommen i indeværende Samling for saa vigtig, at han ikke vilde kunne betragte det som foreneligt med sin Stilling at vedblive i samme, naar det ikke maatte lykkes ham at faae Loven ført igjennem. Jeg har nu efterseet hans Ord for at kunne danne mig en Mening med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt de skulle forstaaes saaledes, at Ministeren mener, at denne Forudsætning vil indtræde, dersom det ikke lykkes ham at faae Loven ført igjennem, saaledes som Regjeringen har forelagt den. Efter de forskjellige Ytringer, vi ved dette Lovforslags forskjellige Behandlinger her i Salen have hørt af den høitagtede Justitsminister, forekommer det mig, at man maa komme til den Ero, at Justitsministeren ikke tænker sig, at Regjeringen kan tage Bestemmelse om de Geistliges Bærnepligt i denne Lov paa nogen anden Maade end den, som Regjeringen selv har foreslaaet, og jeg antager altsaa, at naar den høitagtede Minister siger, at han ikke kan blive i sin Stilling, uden at Loven gennemføres, er hans Mening den, at han ikke kan blive i sin Stilling som Minister, uden naar Loven bliver gennemført i den Skikkelse, som Regjeringen med Hensyn til det omstridte Punkt har givet den. Dersom det er Tilfældet, dersom jeg i saa Henseende har forstaaet rigtig, stemmer jeg imod Lovens Overgang til 2den Behandling, da jeg saa antager den Tid for spildt, som den ellers vilde medtage paa følgende Stadier. Jeg bestyrkes noget i denne min Opfattelse af den høitagtede Justitsministers Stilling ved, hvad der i forrige Møde blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Han sagde nemlig, at han havde Grund til at troe, at Ministeren ikke vilde indbringe denne Lov paany; men deri ligger, at Regjeringen har opfattet Rigsdagens to Things Stilling ligeoverfor dette Spørgsmaal saaledes, at den mistvivlede om, at der vilde kunne komme Enighed tilstede mellem dem desangaaende, og at den derfor ansaae det for overflødigt, unyttigt og tidsspildende at indbringe Lovforslaget paany. Medens Justitsministeren ikke vil kunne blive i sin Stilling,